

for aktiviteter, der måtte forringe eller forstyrre beskyttede arter eller naturtyper, jf. §§ 19 e-19 f.

Amtsrådet skal inden en frist på 4 uger tage stilling til, om der er behov for nærmere at vurdere, om den anmeldte aktivitet kan iværksættes under hensyntagen til arter og naturtyper. Amtsrådets afgørelse om at ville foretage en nærmere vurdering af aktiviteten og dermed udskyde eventuel iværksættelse af aktiviteten kan påklages til Naturklagenævnet i lighed med andre afgørelser efter loven.

Retsvirkningen af denne afgørelse foreslås dog begrænset til højst 6 måneder med mulighed for forlængelse. Forlængelsen kan være begrundet i f.eks. yderligere tid til at indgå en aftale efter § 19 c eller den tilstrækkelige tid til at foretage en revision af Natura 2000-planen. Hvis amtsrådet inden udløbet af den periode vurderer, at aktiviteten ikke kan iværksættes, og lodsejeren fastholder ønsket om at iværksætte den pågældende aktivitet, kan det blive nødvendigt at indgå en aftale efter § 19 c eller træffe en afgørelse efter § 19 d, § 19 e eller § 19 f, som kan indebære en begrænsning i aktiviteten på vilkår eller et egentligt forbud. Dette kan i givet fald forudsætte en forudgående ændring af Natura 2000-planen.

Det foreslås endvidere, at 6 måneders-fristen suspenderes, såfremt amtsrådets afgørelse om at ville foretage en nærmere vurdering af den anmeldte aktivitet rettidigt påklages. Fristen begynder i det tilfælde først at løbe, når Naturklagenævnet har truffet afgørelse i klagesagen.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til lovens § 66, stk. 2, hvorefter en tilladelse bortfalder, hvis den ikke er udnyttet inden 3 år efter, den er meddelt. Begrundelsen for denne tidsbegrænsning er den samme som for begrænsningen i § 66, stk. 2, nemlig at forholdene i løbet af den nævnte periode kan være forandret på en sådan måde, at det efter de 3 års forløb ikke længere er acceptabelt i forhold til naturbeskyttelsesinteresserne at opretholde den stiltiende accept af iværksættelse af aktiviteten.

Bemyndigelsen i stk. 6 agtes udmøntet i en bekendtgørelse, der nærmere fastlægger, hvilke procedurer m.v. amtsrådet skal følge i forbindelse med behandling af meddelelser efter stk. 1.

Det bemærkes, at fortløbende landbrugsmæssig drift, hvor der ikke sker ændringer i driften, der i sig selv væsentligt kan påvirke området, men hvor en fortsat, vedvarende drift på længere sigt kan påvirke bevaringsstatus negativt, vil blive omfattet af de regler, som er foreslået med § 19 c og §§ 19 d-19 f.

Reglerne gælder endvidere kun for aktiviteter, der agtes iværksat efter lovens ikrafttræden.

Til §§ 19 c-19 d

Habitatdirektivet forpligter medlemsstaterne til at opretholde eller genoprette en gunstig bevaringsstatus for de enkelte naturtyper og levesteder, jf. direktivets artikel 2, stk. 2. Til dette formål skal medlemslandene på den ene side træffe foranstaltninger for at undgå forringelser af naturtyper og levesteder for arter og betydelige forstyrrelser af arter, som områderne er udpeget for at beskytte, jf. habitatdirektivets artikel 6, stk. 2. På den anden side skal medlemsstaterne iværksætte de nødvendige bevaringsforanstaltninger, der kan opfylde artenes og naturtypernes økologiske behov, jf. artikel 6, stk. 1. I fuglebeskyttelsesområderne skal medlemsstaterne træffe egnede foranstaltninger med henblik på at beskytte områderne, jf. fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 4.

Den gældende lov, især § 3 og § 8, samt forslaget til ændring af § 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, der supplerer § 3, indebærer en grundlæggende, generel beskyttelse af de naturtyper og levesteder for arter, som området er udpeget for. Samlet set er denne beskyttelse et meget væsentligt bidrag til at beskytte områderne mod fremtidige forringelser og forstyrrelser, jf. habitatdirektivets artikel 6, stk. 2.

Denne »passive« beskyttelse er imidlertid ikke tilstrækkelig i de tilfælde, hvor der er behov for at undgå forringelser eller forstyrrelser fra igangværende aktiviteter (artikel 6, stk. 2) eller hvor der er behov for at iværksætte særlige bevaringsforanstaltninger (artikel 6, stk. 1) med henblik på, at direktivernes formål også på lang sigt kan opfyldes. Beskyttelsen skal derfor ses i sammenhæng med forslag til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, hvor der er foreslået bestemmelser om, at der udarbejdes Natura 2000-planer for områderne, som er bindende for myndighederne.

Natura 2000-planen indgår som grundlag for den regionale planlægning efter planloven. Planen indeholder en basisanalyse, en målsætning og et indsatsprogram for naturtilstanden i de internationale naturbeskyttelsesområder. Målsætningerne vil være baseret på vurderinger af arters og naturtyper status og økologiske behov. Disse vurderinger tager udgangspunkt i de definitioner om bevaringsstatus, som fremgår af habitatdirektivets artikel 1, og som er udmøntet i de kriterier for gunstig bevaringsstatus, som udarbejdes af Danmarks Miljøundersøgelser.

Natura 2000-planen vil udgøre det administrative grundlag for den konkrete, aktive forvaltning af de enkelte lokaliteter. Planen vil således fremover blive grundlaget for at træffe de nødvendige foranstaltninger efter såvel artikel 6, stk. 2, som artikel 6, stk. 1.